

TOMORY ZSUZSA

III. ELŐADÁS

Ismerjük meg anyanyelvünket

Őseink ismerték a teremtett világ anyag-erőny összetevőit, s ezek kapcsolatát. Az élet minden területén ezek tulajdonságainak egyensúlyán múlik kiteljesedése. (Szerves Magyar Nyelvtudomány.) Időkeret szabályozta lehetőségek szerint csak a lehető legrövidebben említem meg ezen alapokat:

Az anyag tulajdonsága: befogad, táplál, növel, emlékezik és közvetít.

Az anyag tulajdonságainak hordozója a teremtés női, asszonyi szerepe.

Az erőny tulajdonsága: az előrehaladás, ismertetés – hímségi tulajdonságok. Ezen előrejutás az anyag jelenlétének függvénye. **Hang csak az anyag segítségével születhet**, terjedhet. Az erő csak anyag segítségével teljesebben munkaképes energiává.

A fentiek ismeretében most már biztosan tudunk a kérdésre válaszolni:

Miért anyanyelvről és nem apanyelvről beszélünk – még akkor sem, ha éppen apától tanul beszélni a gyermek?

Várni a hallgatóság válaszára, megválaszolni, majd:

Mert a természet rendje és őseink tudása szerint az anyag az anyaság jelképe, s ennek segítségével születhet a hang. Földi édesanyák kötelessége ezt a hangot, ezt a nyelvet tisztán továbbadni és tartalommal megtölteni, mely a szép, a jó iránt teszi gyermeküket fogékonyá.

Az anyanyelv születése után magában őrzi a teremtés őshullámainak és anyagi tulajdonságánál fogva emlékezik, befogad, táplálja a lelket és mindennek felett: közvetíti a lélek és tudat üzenetét. Szerves magyar nyelvtudományomban e folyamatot részletesen tárgyalom.

Ősanyánk, a világszülő **Nagyboldogasszony**, időtlen idők vajúdsával szüli a világot – melyről őseink tudták, hogy fény. (Magyarázzad meg a virág-világ-világ kapcsolatát.)

Leánya Tündérszép Ilona, Magyar Ilona, édes Földanyánk, **Kisboldogasszonyunk**. – (l.: 4.sz.melléklet).

A tündér fényt jelent őseink felfogásában, s mint ilyen, tiszta, szűz, büntelen.

Magyar Adorján:

„...ismét és ismét azt is észre kell vegyük, meg kell állapítsuk, hogy a magyar nyelv a Természetnek, a természeti valóságoknak csodálatos kifejeződése, hangokbani tükörképe, ami a jövőben még sok kutatáshoz képezhet alapot.” (Kézirat: 2744)

Anyanyelvünkről idegenek

- Jakob Grimm meseíró (XIX. század), aki egyben az első német tudományos nyelvten megalkotója is volt, mondta :

"a magyar nyelv logikus és tökéletes felépítése felülmúl minden más nyelvet".

- N. Erbersberg bécsi tudós (XIX. század):

"Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság."

- George Bernard Shaw drámaíró (az amerikai CBC-val való beszélgetésében sokkal bővebben kifejtve) mondta:

"Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemmé vált: ha a magyar lett volna az anyanyelvem, az életművem sokkal értékesebb lehetett volna. Egyszerűen azért, mert ezen a különös, ősi erőből duzzadó nyelven sokszorta pontosabban lehet leírni a parányi különbségeket, az érzelmek titkos rezdüléseit."

- Ove Berglund svéd orvos és műfordító

"Ma már, hogy van fogalmam a nyelv struktúrájáról, az a véleményem: a magyar nyelv az emberi logika csúcsterméke." (Magyar Nemzet 2003. XII. 2. 5. o.)

- Teller Ede atomfizikus halála előtt pár évvel ezt mondta Pakson:

"...Új jeles felfedezésem, miszerint egy nyelv van, s az a magyar." (Maí Nap, Budapest, 1991. 9.)

Grover S. Krantz:

„.....a görög nyelv tehát jelenlegi helyén Kr.e. 6500-ban, a kelta nyelv Kr.e. 3500-ban alakult ki Írországbán. A magyar nyelv ősisége a Kárpátmedencében hasonlóképpen meglepő; úgy találom, hogy eredete a mezolitikumba vezet, a kőkorszakot megelőzve.” Továbbá:

„Legalább is egy fontos pontnál a népvándorlás elmélete éppen a fordítottja az eddigi tételnek. Általában azt tartják, hogy az uráli magyarok a IX. században költöztek be a Kárpátmedencébe egy keleti területről. Én azt találom, hogy valamennyi uráli nyelvet beszélő csoport Magyarországból terjedt el, egy sokkal korábbi korban, az ellenkező irányba.”

Grover S. Krantz az *Éghajlati fajok és leszármazásaik [Climatic Races and Descent Groups*, (The Christopher Publishing House North Quincy, Massachusetts 02171, © 1980)] és *Az európai nyelvek földrajzi alapjai [Geographical Development Of European Languages*, (American University Studies, Peter Lang New York 1981)]

„Nem lehet népeket a térképen össze-vissza kergetni csak azért, hogy egy-egy nyelvészeti tételt igazoljunk”, állapítja meg könyve elején. E mondat a MTA hazánkkal és nyelvünkkel kapcsolatos ténykedését juttatja eszünkbe, midőn népünket Szibériától az Uralig úzi őshaza kereső igénnyel, nyelvet viszont csak a Kárpátmedencében ad nekünk.

Krantz sarkalatos tétele szerint *a nyelvfelődés természeti törvények függvénye* éppen úgy, mint az otthon kiválasztása is természeti törvények szerint történik, s az emberi természettől, az abból eredő szokásoktól nem különíthető el.

Grover S. Krantz szerint is kisebb nyelvi tömörülések alkották az emberiség ősnyelvét. Ő tizenkét ilyen mesolithikum előtti népcsoportot tétélezett fel. Magyar Adorján tizenhat tudati, nyelvi őscsoport létét bizonyítja nyelvünkön át. Mind a tizenhat nyelvi, nyelvjárási csoport a magyar őstudat, s ősműveltség tagja, de környezetüknek, életfeltételeiknek megfelelően az M-G-s magyar szóbokor és magos jelképek mellett saját életükkel szorosabb kapcsolatban lévő mássalhangzós, s jelcsoporttal fejezték ki Istennel, s az étellel kapcsolatos őstudásukat. ***Valamennyien a Teremtő magyar igéjének hordozói. Olyan, mintha daluk egy tizenhat húru hárfán kelne életre, ahol minden húr magyar nyelvünk egy-egy hangját zengi, ahol egy-egy húr egy-egy nyelvjárásunk jelkép értékű hangja. Ezek a nyelvjárások, nyelvi őstörzsek a következők:***

1. **Magyar G, GY, H - M, N** szócsoporth magos, gömbös világa (Félkör alakú dísz = föld. Kerek szemek: mag/magyar)
2. **Kun, hun K, T - N** szócsoporth ékes, kemény környezete
3. **Fekete kunok** ugyancsak a **kő** alapszó világában éltek, jelképük a csapott ék.
4. **Szemere SZ, S Z, C, CS -M, N** szócsoporth szemes, gabonás, mézes és édes vidéke, vándorműveltségeink letéteményesei a **szem alak két gyűjtőpontjának** megfelelően.
5. **Besenyő B, P, V, V - S, SZ** szócsoporth a víz, a becézés és szépség eszméjét és szavait őrzik. Ősjelképük a csepp, s ez későbbi mintáik alapja. Művészetük a kárpátmedencei őstenger növény és állatvilágát jeleníti meg napjainkig. Szerintük a teremtett világ vízbuborékként úszik az Ég tengerében. A quantum fizika legújabb eredményei ugyan ezt mondják a világmindenség szerkezetével kapcsolatban.
6. **Jász S, SZ, Z, ZS, C, CS - J** szócsoporth Jó Istene, izzó napja, jázminos világa hagyatkozott a mára. (Hal és pikkelye a jász jizéter – tokhal a Tejút jelképe. A jász Jizzu – Istenfia Élet -- jelképe ezért **a hal**. Öltözetükben ez érvényesült még a római időkben is. **Traján oszlop pikkelyes jászai**) Jizéter – jázinu és rovásjelek: American Museum of Natural His. /Kezdeteink 19. Old.)
7. **Székely Sz-K** szócsoporth a teremtésbe ágyazott szikecske éltető szerepének tudatát dajkálta sziklás székhelyeiken. Ősi istentiszteleti helyek szakos, székes világa az ő gondolatmenetüket követi. (**Széken ülő szikés alak**, Kr.e.4500 = székely)

8. **Kazár K-Z** szócsoport kosszarvu, csavart jelképrendszere a kora kőkorszak óta kárpátmedencei edényeinken örzi emléküket.
9. **Kabar K, H, G, GY-B, P, F, V** szócsoport bak és csöcs jelképe ugyancsak a legkorábbi kárpátmedencei edénydíszek közé tartozik a kecske megjelenésének pillanatától, békásmegyeri ásatásaink tanúsága szerint. Ez a vonalvezetés látható az Etelközből visszatérők tarsolylemezein, s a keleti egyházak ma hagymadíszünek mondott, valójában az ősi kecskecsös alakjára mintázott templomtornyain. Balaton vidék: „kecskék” a balaton hullámai.
10. **Török T, D-R,L** szócsoport az örök visszatérés fogalmára fektetett súlyt nyelvi és jelképrendszerében. Földanyájuk Turán neve ma félreértett, de még ma is magyar népekre alkalmazott fogalom. Az angolok Arthur legendája az ő világméretű nyugszik. A bizánci történetírók „turk”-jai ennek a magyar tájszólásnak a képviselői, s nem a később törökként említett nemzeté. (Ökörszarv: turka, turán. Első ismert ábrázolása a **Lauselli Vénus**.Kr.e.35.000 - L.:Kezdetek)
11. **Körös K, H, G, GY - R, L** szócsoportunk képviselői a teremtés gömb alakjának egysíkú földi vetületét használták jelképként. Ők őrizték meg az idő születésének fogalmát kor szavukban, s az önmagába visszatérő egyenes vonala szülte körök, kerek adta mozgásszabadságot. Hazájuk jól követhetően a Körösök vidéke, ahol e terület névadói is. Kertjeik, kerek templomaik máig is nyomon követhetők. Szent ünnepük a Karácsony, Korasszonyuk¹⁵ és az életszületés ünnepe. A karácsonyi kerecsenröpítés a fény szárnyaira bízott élet megjelenését ünnepli. (A zsinór minták értelme? A hármas hurok = *eperlapi*)
- 12 **Avar B, F, P, V - R** szócsoportunk a befejezett, s e földben megjelenő teremtésnek ad hangot. Jelképe a keresztirányban terjedő fény jele: az egyenlőszárú kereszt, s ez volt első eszmélése óta. Hangjai tisztán őrzik az ég és föld kapcsolatát, amint azt felső, középső, alsó ajakhangú mássalhangzóikon át adják tudunkra. Kerek váraik e mértani idom teremtésbeli helyét, s annak erősségét hozza emberközébe. Baranya Nagyboldogasszonyuk, s **Virona** Földanyánk nevei máig élnek kárpátmedencei képviselőik ajakán. Ipolyi nem ismerte **Firunát** – fentiek szerint Tűzanya a jelentése (forr, forog, forró)
13. **Palóc B, F, P, V - L** szócsoportunk az avar szócsoport légiesített rokona. Az erő-anyag kapcsolatát mássalhangzóik helyzetével, szómegfordítással fejezték ki. A teremtés menete, kapcsolata nyelvszerkezetük nyomán igen világosan érthető. **Bál, Villó, „Vila fa”**
14. **Pannon B, P, F, V-N** szócsoportunk a kör nyújtott árnyékát, vetületét használta jelképként. Mint ilyen ezen népcsoport is két gyújtópont köré építette társadalmát, s mint ilyen, szerves életű vándortársadalmaink közé tartozik. Soraikból kerültek ki a későbbi **hajós népek, a venétek, főníciaiak**. Ősemlékük a **fény**, fordítottja a már anyagibb természetű **nap**. Életfájuk a **fenyő, fény** szavunkból eredt névvel. A fenyős karácsonyfa az ő hitviláguk része, hiába akarják néprajzosaink igen késői eredettel a németektől behozott szokásnak hinni a karácsonyi fenyőt.
15. **Szarmata S, Sz, Z, Zs, C, Cs - L, R** szócsoport a szellem és szelídség szavait örzi. A világban megjelenő fény jelképe a szarmaták zászlain még jelenlévő sárkány volt. A pazyryki temetkezéshely szittyá harcosának tetova mintáján a sárkány szájából jön elő Kisgöncölünk képe.¹⁶ **Zala** és egyéb szülőteremelő helyek. Idegen átvétel: **Sol, Sileus**
16. **Marmar M, N - R, L** szócsoport szavai a földi édesség mellő, máló szavait őrzik. Mint a besenyők vízbuboros világegyeteme, a **marmaroké a málna**, ezek gömböcskéi fejezik ki

¹⁵ Tomory Zsuzsa *Karácsony*, kézirat

¹⁶ Vanished Civilizations, Mc Graw-Hill Book Co. Inc., Edited by Edward Bacon, 302. old.

ugyan ezt a gondolatot, s magyar magos ösztudatukat. A földi étellel kialakult *mord*, *marcona*, s fordítottjaik a *rém*, s *remegés* szavak is ide tartoznak. A **Rómát** alapító **Romulus és Remus** személye őshitviláguk része, a kelta hitvilág **Mac Morna** nevű egyéniségével együtt. Ez utóbbi halál jelképű, mint a székely balladák **márna** nevű hala, a *merülés* és mélység *fogalmaival* együtt.

Nyelvi és műveltségi elterjedésünket is figyelembe véve:

Ezekből a nyelvjárási egységekből alakultak ki a világ nyelvei. **A kérdés tehát nem az, hogy ez, vagy az a nyelv rokona-e a magyarnak, hanem az, hogy melyik nyelvi őstörzs képviselteti magát a legbővebben az illető nép nyelvében.** Kelta nyelveket tanulmányozva a magyar ősnyelv mellett a szemere, a jász, a kun és török csoport szavai és fogalmai szerepeltek leggyakrabban. Ezt bővebben kidolgoztam Létünk és nyelvünk alapja című munkámban.

Érdekesség kedvéért megemlítem, hogy Kárpátmedencén kívüli vándorhelyeinken is mindig együtt szerepel a jász és kun népegyységünk, mint ma a Nagyalföldön. Magyar Adorján meglátása szerint a ma sumirnak nevezett műveltség alaprétegét a szemere és őstörök nyelvi jelenlét alkotta, de jelen voltak az avar, a kabar őscsoportok is. Mindennek felderítése számítógépes szógyűjtéssel már könnyebben megoldható. De ezeknél a gyűjtéseknél mindenkor figyelembe kell venni a magyar szóbokrok egységét, amikor a származás irányát akarjuk megállapítani. **Nyelvünk az a tükör, melyben minden nép önmagára tud ismerni**, ősi eszményét újra fel tudja lelteni, s a világ testvériségének való kapcsolatai így nyilvánvalókká lesznek.

Magyar nyelvünk a következő teremtésfolyamatot őrizte meg a B-R szócsoporthoz belül:

1. A teremtés pillanata előtt jelen volt

Ar - őserő

Any – őanyag

Mindkettő örök mozdulatlanságban pihent a teremtés nagy mozzanatáig. Ez az a kor, amit a számítógépes világjárás a homály, a sötétség, s halál birodalmához hasonlít, melyből minden valószínűség ellenére fény és élet született. Hagyományaink Örök, illetve Öreg Istenének és Nagyboldogasszonyunknak az ideje ez, s őt ábrázolják a különböző műveltségek Fekete Madonnái. Ő a világúr Nagyasszonya, s méhéből tör elő a teremtés anyagi része, az ősködök, napok, naprendszer. Ő az Erő Arája.

Kettejük szűz találkozása idején született a szülők lényegének fele-fele arányában $Ar+Any=ARANY$ (e szó valaha fényt jelentett), kettejük szeme fénye, Arany Istenünk. Ő hozta magával az életet, s mindent, ami az élet fejlődését lehetővé tette.

2. Magyar teremtésmondáink szerint Ég atyánk Fiaskája, Magor segítette felhozni a Mindenség tengerének sötét mélyéből az életmagokat, szunnyadó szemeket. Ezen szunnyadó szemek napok voltak, hiszen SZ-M-es szóbokruk a napot Szemnek nevezi. De ugyanilyen szemek voltak az élet-szemek is, melyek a búzaszemben, s a teremtés minden megnyilvánulásában szunnyadván jelen vannak.

3. Nyelvünkben ez így jelenik meg:

Az anyagban kifejezett Isten-Erő a B-R szócsoporthoz belül a következő rendszert tárja felénk: Az Istennel, teremtéssel kapcsolatos B hang felső ajkunk segítségével jön létre. Ar,- Er,-Isten ereje ezen B hangon keresztül robbant a teremtett világba:

Bar-**atya** = a teremtésben önmagát kijelentő Ős-erő, aki a B hang robbanó erejével tör a világ innenső partjára.

Bar-**anya** = a teremtés fénye által megvilágított Nagyboldogasszonyunk

Bár-**ány** = a fénnel azonos egyetemes Élet, népünk hön szeretett Teremtő Istene, Szép-, Boldog-, Szerelmetes Istene, s küldötte a Nap, Isten aranyszőrű báránycájja.

Berek = első földi lakóhelyünk

Bárka = első lakóhelyünk, az ifjú magyar Révész csillagvilágokat bejáró bárkája

Barka = a teremtett világ jelképe

Boróka = a teremtés gömbalakját mintázó életmagocska

Átmeneti állapotot jeleznek a **P**-vel kezdődő összavak. E hang **szájunk középvonalaiban** születik.

P – hangunk a kilehelés robbanás-szerű hangja

Pir – átmenet fény és sötétség között

Por – a teremtés előtt nyugvó anyag részecskéje

Parány – a teremtés legkisebb egysége

Parázs – az anyag felé hulló erőny átmeneti állapota

Pernye – az elhalt parázs nyomán maradó égett, légkönnyű anyag részecske

Mindjobban **az anyag felé forduló F hang alsó** ajkunk segítségével alakítható:

Fúr – erő az anyagot alakítja

Fúró – az erő anyagi eszköze

Forró – a fűrés közben fellépő hő

Firuna – földi közegben megjelenő Tűzanya, Földanya

Az **anyagi világot az alsó ajkhanghós V** jeleníti meg:

Vár – anyagi erősség. A szó szerkezete köralakú várat mutat.

Virág – az anyagban megjelenő Élet legszebb alakja. Megdicsőülve azonos a világgal, fénnel, mely palócaink szent szótárába vezet.

Virona – Viráganyókánk

Hogyan meséli el a teremtés folyamatának e részét Tim Folger, a mai tudós? „*S most, először, mióta a teremtés tűzei lehültek a Nagy Robbanás után, hő érkezik a világegyetembe: az egész felhő izzani kezdett. A képernyőn majdnem úgy néz ki, mint egy virág, egy narancsszínű mákvirág, törékeny, pici a mögötte lévő űr bársony feketeségében. Az izzó fény vonzerő által összenyomott és melegített gázokból érkezik, amint a felhő közepe felé zuhan, ahol az első csillag van születőben.*” (A mákvirág helyett pipacs is szerepelhet. Így leánykánk pártáin levő pipacsok a fény születés hatalmas pillanatát idézik.)

Nyelvünkben egy a **Világ** és **Virág**, de korábbra tekintve, nyelvünkben az Ég jelenti a világmindenséget, jelent égési folyamatot, minek nyomán hő fakad. A keletkező világot mákvirághoz hasonlítja a mai tudós. A mák nevében magyar népvünk nyugszik.

Ég szavunk a világmindenség rendjét, menetét összegezi.

A Világűr bársonyos sötéttségét, s az ebben gyulladó fényeket Csodaszarvasunk ősemlékű alakja jeleníti meg napjainkig is.

„Ezek a tűzlabdák körülbelül három millió éven keresztül lángoltak, majd egyszerre, kórusban robbantak fel sokkal azelőtt, hogy bármi ma ismert dolog létezett volna az égen. S haláluk életet teremtett. Ezen legelső óriási csillagok részecskéi benne vannak vérünkben, csontjainkban, bőrünkben.” – mondja a mai tudós. **A magyar ősidőktől kezdve csillagomnak, életemnek nevezi gyermekét, szeretett embertársát.** Idegen ezt értetlenül szemléli csupán.

A mai tudomány csak most kezdi megérteni a nyelvünkben kezdettől jelen lévő természettudományi valóságot. Mi magunk mindezt magyar nyelvismeretünk határáig tudjuk felfogni, a legősibb idők óta.

Ugyanekkor az örökletes egységek kutatásának (génkutatás) legújabb eredménye annak felismerése, hogy a nyelv és Isten ismerete örökletes egységeinkbe (génjeinkbe) van ágyazva. Magyar nyelvünk szerkezete, felépítése, látnoki ereje mindezt bizonyítja is.

Őstörzsek idegenben

Ezek bárhol való jelenléte soha nem jelenti onnan való eredetünket.

Őseink élete és nyelve letelepedési területük adottságai szerint alakult kárpátmedencei emberré válásunk idején, s innen fejlődött tovább. Éppen ezért egy-egy őstörzs később, a környezet hatására egy-egy foglalkozási ág tulajdonságait is magával hordozta, mely évszázadok művelése következtében DNS képének is részévé vált. Éppen ezért, ha tudni akarjuk, hogy egy-egy nép milyen múltra tekint vissza, melyek a most is érvényesülő ősadottságai, meg kell vizsgálnunk őstörzsi hovatartozását. **Ez viszont könnyen megtehető a Magyar Adorján által már vagy száz éve feltérképezett őstörzsi nyelvhasználat ismeretében. Kérdésünk tehát soha ne az legyen, hogy ez, vagy az a nép, nyelv milyen fajhoz, vagy nyelvcsaládba tartozik, hanem az, hogy melyek az őstörzsi összetevői.**

Vándorlások során mindig csak néhány törzs indult egyszerre terjeszkedési szándékkal, vagy éghajlati viszonyok nyomására idegen területekre, ahol az új körülmények, keveredések során ősi szerves nyelvhasználata módosult, de emberré válása során megértett szellemi értékeit valamint testi és lelki tulajdonságait, adottságait mindenkor magával vitte, örökletes egységeibe ágyazva.

Mindenek előtt figyelmeztetem önmagunkat ismételten arra, hogy ezen őstörzsek **földrajzi területeket, nyelvcsoportokat, s a hozzájuk tartozó foglalkozási ágakat** jelentik, nem a történelmi idők politikai egységeit képviselő népeket.

Ezen őstörzsek az emberiség ősalapjait képezik, s éppen ezért mindenütt megtalálhatók, illetve ezen őstörzsek minden későbbi műveltségi kör összetevői, s nyelvtörvényeiken keresztül igen könnyen felismerhetők.

Ismét említem: kérdésünk soha ne az legyen, hogy ez, vagy az a nép rokonunk-e, hanem mely őstörzsek a fő összetevői. Éppen ezért éppen olyan tudománytalan például a finnugor nyelv elméletének tagadása, mint ahogy egyenjogúsítása is az volt. Náluk is, mint bárhol másutt, ezen őstörzsek erős nyomai találhatók. Vikár Béla Kalevala fordítását olvasva feltűnt Mariatta történetében jelentkező erős szemere hagyomány, s nem kerülhető el neve marmar kapcsolatának felismerése sem.

A Brit Szigetekkel kapcsolatos kis szemelvényem csak ennyi: szemelvény, mégpedig az angol nyelv könnyen felismerhető, magyarral azonos szavainak jegyzékét vettem vizsgálatom alá. Ezen túlmenően természetesen ott van az angol nyelv teljes szótári anyaga, földrajzi neveinek jegyzéke, hagyományai, néprajza, melyeket bele kell vonni a teljes képet adó tanulmányozásba, s a jövő feladatai közé tartozik.

Utódnépek műveltségi összetevőinek teljes értékű vizsgálata csak nyelvünk segítségével lehetséges, s éppen ezért szent kötelességünk számukra minden lehető segítséget megadni.

Kutatásaim szerint a Brit Szigeteken legerősebben képviselt őskori törzsek a jász. körös, palóc és besenyő.

Érdekes hogy csak egy helyen jelenik meg a fehér hun, székely és marmar törzs.

Kevert helyek magyarázata:

néha a folyó neve egyik őstörzsé, mellékfolyója a másiké, hasonlóan egy hegy csúcsa és völgye esetében is ilyen eltérések találhatók.

Ezen őstörzsek irták be nevüket a szigetek földrajzába, majd ezután következtek a későbbi bevándorlók. A kevert nevek azt is elárulják, hogy ritkán indultak el egyedül az útkeresők: Iona szigetén már akkor együtt találjuk a jászokat és kunokat.

A fehér-hun, székely és marmar törzsek földrajzi és nyelvi nyoma gyér, ennek ellenére a nép emlékezetében, legendáikban nemcsak megtalálhatók, de élő kincset jelentenek.

Az őstörök és szarmata törzs hagyományainak köszönhetik az Arthur legendát és a benne foglalt magas eszmeiséget.

Hajós jász népünk korai jelenléte könnyen érthető, s az, hogy a szigetek földrajzába korán beirták nevüket. Őstörzsi jelenlétükhöz hozzá kell csatolni nyugateurópai letelepedési helyeiket, melyek között előkelő helyet foglalnak el a Brit szigetek, ezek között első sorban Iona szigete és Argyll tartománya, melyek korai jász jelenlét emlékét őrizték meg. Műveltség terén nem meglepő, hogy például a magasabb tudományokat elsajátítók fekete jász (v.ö.: jász – gyász kapcsolat) köpenyben és a jászok négyszögletes fejfedőjével – mely jelképes viráguknak, a jázminnak a rajza -- jelennek meg az angol területeken napjainkig.

Körös őstörzsünk diszitő vonalai, vallási emlékei sziget-szerte megtalálhatók: kőköreib, kallós istenségük óriás rajza csak a legnyilvánvalóbb emlékeik.¹⁷

Palóc őstörzsünk korai és erős jelenléte érthető, hiszen műveltségük az élet, a lélek fennmaradásával kapcsolatos. A szigetekre érkezésük előtt már alapítottak műveltségi területeket nyugat Európában, mint például a flamand területeken.

Besenyők, mint víz mellett élő műveltség nagyszerű hajósaiként ugyancsak a korai letelepedők közé tartoztak, a szigetek nyelvében, földrajzában, műveltségében egyaránt erős nyomokat hagytak.

¹⁷ Tomory *Kezdeteink*, a Miskolci Bölcsész Egyesület kiadása Dr. Gyárfás Ágnes gondozásában.

Az adatokat vizsgálva néha azt találjuk, hogy a földrajzi nevekben ritkábban előforduló egy-egy őstörzs nyoma a nyelvben erősebben mutatkozik: ezt a letelepedett étellel kapcsolatos lakosság szaporodásának tudom be.

Ilyen a letelepedett életre született magyar törzs, mely később az Mc, Mac előnevű skótok körében hatalmas szóbokrot alkot. Ugyanekkor eredetregéjüket is magukkal hozva a skót nép ősrégéinek részévé tették.

Őstörök törzsünk igen korai jelenlétének tanuja nyugat Európában Turán istennőjük őskori domborműve¹⁸, Tübingia, Bajorország őstörök műveltségű lakossága. Kárpátmedencei ősműveltségük holdudvara Sumeriától a Brit szigetekig nyomon követhető. Ez utóbbinál maguk után hagyták a nemes gondolkodás csiráit Arthur legendájukban.

Avar őstörzsünk kert, virág és várépítő tehetsége máig élő nyomokat hagyott.

Pannon őstörzsünk a nap- és fény-tisztelet helyei.

Kabar őstörzsünk a vizek, folyók őslegendáit őrizte meg.

Fehér hun törzsünk hatása hasonló, s kabar őstörzsünk műveltségével van kapcsolatban. (Tomory: Létünk és nyelvünk alapjai.)

Őstörzseink Kárpátmedencén kívüli szereplése az u.n. „történelmi” korokat messze megelőzik, s a világteremtés nagy történéseit vetíti az általuk lakott területekre.

A bennünket körülvevő indoeurópai népek nyelvészete csak saját nyelvtudásuk, nyelvhasználatuk határáig ér éppen úgy, mint ahogy mi is csak mindenkori tudásunk határáig tudjuk felismerni a nyelvünkbe ágyazott, természettudományi valóságot, ami viszont őseink ösztudásának a kezdetektől része volt. Az indoeurópai nyelvészek sem tudják az ismeretlent kutatni, s éppen ezért nyelvünk adta lehetőségeket nekünk, magyaroknak kell feltárni, ezzel a világ tudáskincsét gyarapítva.

Új gondolatnak látszik, merésznek, de alapos tanulmányozás után igazsága önmagát jelenti ki: népünk ősnép, származása a Teremtés első pillanatához vezet, s ez a valóság nyelvébe van ágyazva. Nyelve ősnelv, melynek ágai-bogai a későbbi nyelvek.

Egyszerűbben: a világ népei gyermekeink, műveltségüket szülőházukban sajátították el, környezetük, életharcaik szükségéi szerint változtatták is a tanultakat, némely ismeret teljesen ki is kopott emlékezetükből. Ez a folyamat érthető. Sajnos viszont, hogy az így keletkezett nyelvekben megbomlott a szerves műveltség képviselte lelki alap, melyen keresztül Isten gyermekeinek ismerhetik meg önmagukat. Ezt a tudást, ezt a lelki emelkedettséget, ezt az Istentől örökölt szeretetet kell ismét életük részévé tenni.

.....

¹⁸ Tomory *Kezdeteink*, a Miskolci Bölcsész Egyesület kiadása Dr. Gyárfás Ágnes gondozásában .

A magyar őstörzsi nyelvcsoporthoz tartozó nyelvek tulajdonságai szükségszerűen bővebbek és mélyebbek az indoeurópai nyelvekhez képest, mint ahogyan az édesanya nyelve is bővebb serdülő gyermekénél.

Mindez viszont csak egy igen hosszú ideig letelepedett, békés, teremtő ősnép esetében válhatott valóra. A Biblia beszél ilyen népről, melyet „...edényből edénybe nem öntöttek...” (Jer. 48:11)

Sheveroskin megállapítja, hogy az emberiség kezdeti szótárában a bolhától a rokonsági szavakig minden megtalálható, **de az érzelmek kifejezésére nem talált összavakat.** Ősnyelvünkben önmaguktól adódnak az **ó** ámulatot, s **bú** szomorúságot jelentő összavaink. Ezekre a későbbiek folyamán térek ki bővebben. Az ámulatot jelentő **ó** érzelmek kifejező szóként megmaradt az emberiség egyetemes szótárában, viszont nyelvünkben értelme az **ó**-ság kifejezésére is alkalmassá vált.

A cikk megállapítja továbbá, hogy **a nyelv gyökere feltárásának elkerülhetetlen előfeltétele annak a megállapítása, hogy tulajdonképpen mi is a nyelv.**

Ezek szerint a jelenlegi indogermán nyelvészet mai napig nem fogalmazta meg a nyelv mibenlétét, nem alkalmazza, vagy nem is ismeri a következőket:

1. az erő és anyag fogalomkörének hangtani szerepét
2. a hangban és az anyagban kifejezett jelképek kapcsolatát, s ezek rendszerét
3. nyelv szerkezetébe rejtett teremtés rendjét
4. hangtan szabályait
5. nem ismeri a tükörképes szóalkotást
6. a szóbokrok szerepének felismerését
7. a természeti ősszó és műveltségi szó közötti különbséget és ezek szerepét
8. a tényt, hogy a nyelvjárással a kialakulás tükörképei
9. a nyelvjárással szerves életét, s szóalkotásuk eszmei tartalmának a társadalomra való visszahatását
10. új nyelvágazatok kialakulásának rendszerét és szerves alapjait
11. a nyelv eszmei és értelmi alapjainak gyengülése szüli az új nyelvágazatok alakulását
 12. az egyszótagú összavak szerepét
 13. a többszótagú természeti szavak kérdését
 14. a hangok önálló értelmét
 15. a magánhangzók értelmét és elkülönülését
 - a. mély magánhangzók a lehetőséget
 - b. magas magánhangzók a beteljesülést jelentik. (Ell-él; al-áll, ör-ör)
16. Az emberiség első nyelve az érzelmi ősnyelv. Ez a teremtés pillanatával kezdődött. (Gyöngyben gyökerezik, aranyban bimbózik) A nyelvek innen szívják nedveiket magukba azóta is.
17. Következik a mássalhangzós, környezetmeghatározó nyelv
 - a. első lépése egy magán és egy mássalhangzó összekapcsolása: ezek egyben alany és állítmány (Ég-ég; él-él; ér-ér): erő és anyag tökéletes egyensúlyban van még.
 - b. a kétmássalhangzós gyökök környezetmegjelenítő ereje (G-gömb, K-kő, sz-szem, stb.)
 - c. a mássalhangzós gyökök lélektani hatása (szemere kétgyújtópontos szervezkedés). **Szervezkedés szavunk önmagában foglalja a szervesség fogalmát is.**

18. A mássalhangzós csoportok vándorlása nyomán figyelemmel kísérhető a terjeszkedő társadalom útvonala is.

Hogy mindennek eleget tehesünk, feltétlenül ismernünk kell nyelvünk összerkezetét, mely egyúttal minden nem magyar nyelv DNS-e is:

A nyugati nyelvészet nyelvcsalád elméletének tarthatatlansága

A szerves nyelvészet alapfogalmai.

A nyelv kialakulását, fejlődését nem lehet elkülöníteni az azt használó egyén életétől és környezetétől. Így elválaszthatatlan szerves kötelék fűzi egymáshoz a kettőt, s együttesen a világteremtés hajnaláig vezetik vissza a titkait feltárni akaró kutatót.

Ahogy a nyelv szerves kapcsolatban van a testtel, a testet irányító szerves életfolyamatok a nyelvnek is részei.

Minden gondolatközlés előfeltétele — amint azt ezen elnevezés is sejteti — a gondolat és a közlés lehetősége.

A gondolat elindulási pontjait életfejlődés viszonylatában a mai tudomány még korántsem ismeri, s mindeddig csak az embert tette „értelmi” lényvé. E szűk keret napjainkban kezd bővülni, s talán utódaink bölcsessége egyszer felfedezi, hogy emberré válásunk előfeltétele nem mozgatható hüvelykujjunk büszke ténye, hanem a teremtő gondolat, melynek testünk csupán eszköze, igényeinek megfelelően alakítva. Jelenleg a csupán anyagot anyaggal magyarázó világnézetünk elretten a gondolat mérhetetlen távlatokat magában rejtő világától, mert tudja, hogy amely pillanatban ezt az első lépést megteszi, szükségszerűen meg kell válnia górcsőveinek ismert, szűk kis világától, aminek eddig feltétlen ura volt, mint ázalék-állatka a vízcseppnek. S ezen megkezdett út előbb-utóbb a kezdeti Íge mögött álló gondolathoz, az egyetemességhez vezet.

Gondolatközlésünk első eredője — amint azt mai értelmekkel fel tudom fogni — **tudatunkba van ágyazva**, s független azon közegetől, amit ma anyagi világnak nevezünk. **Tudatunk a végtelenben honos. Eszköze a gondolat, a gondolat eszköze az anyag.** Világunk végtelenbe táruló lehetősége még él a gyermekkor küszöbén, s meg is nyilatkozik a gyermek környezetének megfelelő jelképrendszerben, mint például a következő gondolatsorban: „Tükörbe nézek és a tükörben egy leányka van, aki a tükörbe néz és stb...”, vagy: „A moziban egy filmet néznek, ahol a nézőközönség egy olyan filmet lát, ahol...” A gyermek a végtelent személyesen érzékeli, önmagában ringatva.

Magyar hagyománykincsünk **a tudatot tér és idő felettinek ismerte**, s mint ilyent használta is. A „**hipp-hopp ott leszek ahol akarok**” meseindíték valaha — még Atilla király idejében is — mindennapi valóság volt, s egy baranyamegyei karácsonyos bizonyosága szerint népünk még napjainkban is gyakorolta a tudatkivetítést¹⁹. Erről bővebben *Karácsony* című tanulmányomban írtam.

A gondolatközlés kialakításával kapcsolatban beszéltem arról, hogy szükséges **előfeltétel a gondolatközlés vágya**. A vágy, az érzelem már anyaghoz kötött. A hang születésének

¹⁹ Berze Nagy János, *A magyarság néprajza*, III. Kiadás, Királyi Magyar Egyetemi Nyomda

előfeltétele az anyag jelenléte, s annak befogadóképessége. Magyar hagyományaink és nyelvünkbe épített tudás szerint a befogadóképesség, tehát az anyagosság nőiségi jelkép, a befogadott fény, erőny (energia) hímségi fogalmak. E kettő **egymásba alakítható** magyar nyelvünkben, s a természettan ismereteinek értelmében is. **Alkalmazásuk viszont soha nem a véletlen játéka, hanem a természet, az ősi tudat szigorú törvényeinek alávetett valóság.**

A tudat anyagbaütközésének pillanatában születik az első érzés és a szó előtti első, anyagformáló gondolat. E kettő találkozásának eredménye a közlés igénye, az első, tudatosan kiejtett hang, mely az élet örömét kurjantja világgá, s ebből születik majd az egyszerű, „szöveg nélküli *danlocska*”, ahogy népünk mondja Mindszenti Dániel tolmácsolásában.

Élettani szempontból nézve fentieket tudjuk, hogy a fejlődő ébrény korán érzékeny már a hangokra, s azokra a zene természetének megfelelő módon válaszol: a „modern”, zenének nevezett zaj károsan befolyásolja a magzat felődését. Népünk utólérhetetlenül bájos altatódalainak szövege, hangulata, üteme, dallama a fejlődő gyermek életét szebbé, teljesebbé varázsolja — az anyaméhtől kezdődően, s ez a hatás folytatódik későbbi világának építő dalaiban.

E világi, emberi létünk végállomásához érve a hangok azok, amelyektől legutóljára veszünk búcsút, mielőtt visszatérünk a tudat világába.

Emberi – magyar -- beszédünk alapja tehát az összhang és a dal.

A beszéd folyamata

gondolat → vágy (a gondolatközlés igényével) → hang, szöveg nélküli dal alakjában → alakított hang (egy hangból álló értelem) → több hangból álló egy szótagú szó → egy szavas mondat (kérdés, vagy állítás) → bővült mondatok → alakított mondatok (vers).

1. A gondolat még kötetlen, nincsen anyagi feltétele.
2. A vágy, a közlés igénye már az anyag felé irányul, s önmaga szétáradását, szét és megosztását igényeli.
3. A hang előfeltétele az anyag léte, hiszen anyag nélkül hang nincsen. Van
 - a. érzés kifejező hang — belerikkantja örömét a nagyvilágba, vagy sír, stb. **Magánhangzók** rögzítődnek ennél a pontnál, s elkezdődik a dallam használata.
 - b. megfigyelésen és az anyagi világhoz kötött hangok utánzásán alapul. **Mássalhangzók** születésének ideje e korhoz kötődik. Itt jelenik meg először a személyen kívül lévő tárgyak hangtani szerepe. Pl. a szerszámhasználatnál kezelt kő keményen koccanó „K” hangja kötődik a használt eszköz alakjához: ék. Kőpatintásnál sok ékecske születik, s így a kő “K” hangja vált többszámunk jelévé is.

4. Az alakított hang megállapodott értelem kifejezésére, **céltudatosan** előidézett hang: „A” csodálkozást, „Ó” döbbenetet, áhitatot jelent. Ez utóbbi nyelvünkben kötődött az „öreg” fogalmához, igen okszerűen.

Később a mássalhangzókat köti már a magánhangzókhoz.

A magyar Isten-képzete ezen első, ősbeszéd szótárából kerül ki, minden életfontosságú szavával együtt (*Ég, Úr, Ős, Él*, stb.). A Nagy Isten *Ég* neve: az igen ősi egy magánhangzó — egy mássalhangzó csoportba tartozik. Az ősi elindulás idejéhez.

Az anyagot alakító, teremtésben résztvevő Fiú Isten már az egy-szótagú, több hangból álló szóhoz kötött.

Fentiek szerint magyar szempontból a „*kezdetben vala az íge*” hihetetlen pontos meghatározás.

5. **Az egyszavas mondat** az alakított hangokat értelemhez köti és rendszeresen használja. A nyelvfejlődés későbbi pontja ez. A jövő többszavas mondatának alapelemei már jelen vannak: *anyag-tér-idő*, s az érzelmek ezernyi változata már megjelent.

6. **A bővült mondat** már magyaráz, tanít.

7. **Az alakított mondatok** szépségigénnyel születnek, s nem elég a gondolatközlés, de annak szépségére, hangzására, ütemére és ezek összhangjára is igényt tart. Ősidőkben az alakított mondatok világában sem felejtkeztek el művelőik a nyelvet alkotó hangok ősjelentéséről, s mondanivalójukat ritmusokkal, rímekkel még tovább fokozták. Napjainkban Kiss Dénes költőnk végez e téren úttörő munkát.

A hang és anyag szerves kapcsolata

A szépség-igénnyel született ék-alak hanghoz rögzítése az első való írásjelünk, székely-magyar rovásunk K betűje.

Az alakított hang anyagi feltételének képen való megjelenítése (mint például az ék) és annak változtatása függ a környezettől, foglalkozási ágtól, stb. és így ezen jelek lassacskán egy-egy népcsoport, ezen belül nagycsalád jelképeivé is váltak. Itt kapcsolódik be **Magyar Adorján** mag-magyar, ék-kun, szem-szemere, stb. jelképeinek rögzítése és állandósulása. **Ezen felismerése úttörő és az emberiség magasabb szintű önmegismerésének új alapja.**

Mire a műveltség az edénykészítés, szobrászat, urna és temetkezési szertartások korszakát eléri, ezen jelek már meggyökerezettek.

Így a temetkezéseknél szokásos ősi edények jelei sem önkényűek, hanem Magyar Adorján „*Az Ősműveltség*” című művében összegezett jelképrendszerrel az urna lakóinak népi, törzsi hovatartozását adják hírül, s éppen olyan fontos értesülést tartalmaznak, mint a mai sírfeliratok.

Amint a beszéd megvalósításánál első lépés az összhangban született dal, („...**szöveg nélküli danlocska**...” népünk fogalmazásában) úgy az írás megvalósításánál a művészet. Mindkét esetben szükséges az anyag tökéletes ismerete, s a szépség, a rend igénye.

Harry Bober, a Harvard Egyetem művészettanára szinte ugyanezt mondja a képzőművészettel kapcsolatban, Az 1953-ban kiadott kis füzetének²⁰ a művészetek egyetemes „szótárával” foglalkozó része érdekes, s idézem saját fordításomban:

„De (az eredményes kifejezés beszédben) elérhető a hang árnyalásával, érzelemmel, szavak választékosságával, stb. A művész számára a kifejezés nehézsége hasonló az íróéhoz, a különbség csak az, hogy szavak helyett vonalakat, színeket és idomokat kell használnia oly módon, hogy a néző felismerje mondanivalóját.” Majd később:

„Akár felismerjük a tényt, akár nem a művészetnek is van egy alapszótára, mely vonalakkól áll, s ezek értelmével éppen olyan tisztában vagyunk, mint a szavak értelmével.

Meglátásom: ahol az első tudatosan használt hang és az első tudatosan használt vonal találkozik, a kialakuló társadalom környezetének tüköre, az emberiség első nyelvében.

E nyelvben minden hangnak megvolt a maga, természetből ellesett értelme. Ezt eltagadni éppen olyan képtelenség volna, mint feltételezni, hogy csak az integrálszámításnak van értelme, de az abban szereplő számok értelemnélküliek.

Az Élet nyelvünkben és a quantum fizikában Az anyag

„...A tudósok ma számos olyan kísérletet végezhetnek, melyek végeredménye feltárja az anyag igen változatos tulajdonságait. Ezen tulajdonságok némelyike arra enged következtetni, hogy az anyag folyamatos, hullámmozgásszerű tulajdonságokkal rendelkezik. Mások viszont azt mutatják, hogy az anyag...részecskékből álló és hullámmozgású. Jelen tudásunkkal csak az anyag kettős természetét tudjuk elfogadni, s az ezzel járó bizonytalanságot.”²¹ (Quantum mechanics.)

Az erő és mozgás

„Sokféle erő létezik, de maga az „erő” név minden olyan fizikai történésre alkalmazható, ami a test mozgását okozza (vagy okozni kísérel), vagy annak belső feszültségét.”²²

Magyar nyelvünk éles különbséget tesz erő és erőny között. Az erőt egyetemes hatásúnak, s teremtés előttinek tudja.

Erőny

„A test munkavégző képességét erőnynek nevezzük.”²³

Magyar tudatunk egyetlen, **egyetemes** erőnyt ismer, **aki** az Élet. Minden ma ismert, s különböző nevekkal ellátott **erőny** (fizikai, kémiai, stb.) ennek csak része. Erőny szavunk a munkát végző erő szót az **ny** hang segítségével már az anyaghoz kapcsolja.

²⁰ Harry Bober, *Expressions in Art*, 4-5 oldal. Harvard University Press 1953

²¹ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 473. old.

²² Mint fent 475. old.

²³ Mint fent 475. old.

A fény

„A fény egy elektromágneses hullám. Oscillációi a fény terjedési irányára merőlegesek, s így **a fény a keresztirányú hullám példája** (a hanghullámok hosszanti hullámok.) ...Midőn a fény kapcsolatba kerül az anyaggal, a sugarából véges mennyiségű köteg, vagy quantum szívódik fel, s ezt legjobban a „hullám-csomag” kifejezés érzékelteti. Ezen fény-quantumokat hívjuk photonoknak. Miután a photonokra úgy is gondolhatunk, mint fény-részecskékre, a fényt kettős természetűnek is tarthatjuk: részecskéknak és hullámoknak.”²⁴

A fény terjedését a mai tudósok keresztirányú hullámnak tudják. De ezt **őseink is tudták, hiszen a fényt egyenlőszárú keresszettel jelképezték. Itt is tehát szerves kapcsolat áll fenn a tudat és jelkép között, s ez a tudat emeli őket őskereszténnyé.**

Az étellel kapcsolatosan

„A fehérje molekula tulajdonságai nem vezethetők le csupán kémiai tulajdonságain keresztül; tulajdonságai feltétlen függvényei a három dimenziós felépítésüknek.” „...Éppen ezért egy biológiát megelőző természeti kiválasztódás működését kell feltételeznünk, ami a fontos fehérjék egy kis csoportját támogatja.”²⁵ A tény, hogy az élet e földi megjelenési alakja feltétlenül a három dimenzióra épülő szerkezetén alapul, eddig nem is sejtett távlatokat nyit a „**három a magyar igazság**” mondásunk.

„A természeti kiválasztódás folyamata az élet elindulásakor kezdődött. A „genetic code” legérdekesebb része az, hogy mindenütt jelen van e földön...Megdöbbentő tény, hogy ez a code minden földi életformában azonos. Igen valószínű, s ebből folyó magyarázat az, hogy az Élet egy ősi rendszerből keletkezett... Az egy őstől való származás elmélete magyarázhatja csak meg nemcsak a genetic code létezését, de más egyéb különleges tulajdonságai is ezen elképzelés keretébe tartoznak.”

Magyar hagyományunk szerint az Egy, egyetemes Isten, az Ős-Tevő őse mindennek, ami van. **Egyszülöttje, ugyancsak egy, egyetemesen jelen lévő erőny:** a fény mezében megjelenő **Élet, népünk Arany Istene.**

„Még egy másik, különálló bizonyíték is alátámasztja az egy őstől való származás elméletét. Ez az amino savak optikai tevékenységével kapcsolatos. Laboratóriumban, **bármely összetett aminosav csak két alakban jelenhet meg, s ezek egymás tükörképei.** Ezeket az alakokat jobbkezünek (dextro), vagy balkezünek (laevo) mondjuk, a kesztyűk mintájára, miután mindkettő teljesen azonos egymással, csak éppen tükörképei egymásnak. (Ez nem csak szójáték, hanem a balkezü molecula az electromágneses hullámmás egyik oldalánál kering, míg a jobbkezü ellenkező irányban. S így a milyen-oldalúság polarizált fényvel mérhető.) Nincsen semmi ok arra nézve, hogy e kétféle molekula ne létezhetne egymás mellett: laboratóriumban mindkettő előállítható teljesen azonos mennyiségben. Ez áll a Miller-Orgel féle kísérletre is. A világunkban létező balkezüség jelenség viszont magyarázatot ad arra, hogy az élet egy időben és egy helyen keletkezett.” (Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 392-393. old.)

Népünk vetületes világnézete ebből a korból származik – a Teremtés hajnalán.

²⁴ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 480. old.

²⁵ Cambridge Encyclopedia of Astronomy, Crown Publishers, Inc. New York 1978, 392-393. old.

A TEREMTÉS HANGOKBAN VALÓ KIFEJEZÉSE

Érzelmi ősnyelvünk szavai egyetlen magánhangzóból állottak:

Magánhangzóink ősjelentése

- Ó** — a teremtésre táruuló ámulat hangja; ez vált később az „Ó”-ság, nagy régiség egy magánhangzóból álló szavává. **Indoeurópai nyelvekben nem található ilyen egy magánhangzóból álló, ősiséget jelentő szó**, s ez nyelvünk ősiségének egyik fontos bizonyítéka. Később ez a fogalom vált a JÓ-ság kifejezőjévé is.
- Ő** — Istenünket jelölte. **Ő** vált **Ő-S**-sé, a lényünk mélyéből induló, Teremtőre emlékező magánhangzón át. Mai szótárunkkal az **Ő-S**-t ISTEN-ES-nek mondanánk. Minél régebb őseinkről emlékezünk, annál közelebb kerülünk Istenhez, őseink **Ő**séhez.
- A** — az alvó anyag nyugtatgató hangja altatja kicsinyeinket ma is: **a...a...a...**, s a hozzá tapadó ősemlék nyomán vált idővel az agg képzetévé. Az agg szó két hangja az őanyag és meleg ötvöződése. Az ős anyag, Nagyboldogasszonyunk Turulunk szárnya alatt mint **AGG** nő jelenik meg szittyáink jelképrendszerében. **Avétt, avas** szavaink idejét múltá régiségről beszélnek, s későbbi utódműveltségünk, a latin ebből képezte a maga teremtés szavát (ago) és ős fogalmát (avus).
- Á** — a fénnel érintkező ámulat és az anyag ébredésének hangja. Későbbi fejleménye az **Ár, Árad** hullámmozgással kapcsolatos szó.
- E** — Nyílt és zárt kiejtése lehetséges, s e különbség a teremtés előtt még el nem különült erőanyag állapot kifejezését teszi lehetővé. Csodálkozást, meglepetést jelentő hang: **ej, ejha**. Egyúttal közelre mutató szócska. Gyermeeknyelven **edi** édességet jelentő szó. **Egy** szavunk az **Ég** anyagi tükörképe, s a hímség, teremtőerő jelképe. Az **egy** szó hangtani rokona az **edi** (édes) szónak. S valóban, ma is mondjuk: **Édes Istenem! Egy Istenünk tehát Édes Isten volt. E**-sz változata befogadást jelent, tehát az anyagiság, anyaság hangja. Egres — hosszúkás, többmagú gyümölcs, ugyancsak nőiségi jelkép.
- É** — az é — él — élet hangja Istenünk **ÉLŐ** nevére emlékezik. Élet és lélek azonossága mutat **Ő** feléje, Isten felé. Éles hangú al- és felhangú hangzókkal megfér egy szóban (véka). Étet-etet, léssen-leszen látszólag helyettesíti az e-hangot, viszont lényeges értelmi változás következhet be e csere alkalmával: étet szavunk valaki tudta nélkül szájába csempészett ételről van szó, tehát **tudatkülönbség** jelentkezik az E és az É hang ősjelentésénél.
- É** — az é — él — élet hangja Istenünk **ÉLŐ** nevére emlékezik. Élet és lélek azonossága mutat **Ő** feléje, Isten felé. Éles hangú al- és felhangú hangzókkal megfér egy szóban (véka). Étet-etet, léssen-leszen látszólag helyettesíti az e-hangot, viszont lényeges értelmi változás következhet be e csere alkalmával: étet szavunk valaki tudta nélkül szájába csempészett ételről van szó, tehát **tudatkülönbség** jelentkezik az E és az É hang ősjelentésénél.
- I** — a kicsiség ici-pici hangja, s a hideg, mely alacsony fajhőjű vízcseppekben ível a kék ég felé. **Ig** szavunk, az igaz szó alapja fényt jelentett, mint ahogy azt ma is használjuk az „**igazság fényében**” kifejezésünkben. Mai csillagtudósok tudják azt, hogy a világ teljes anyagmennyisége végtelen paránnyá zsugorodva volt jelen „a nagy robbanás” előtt. A világkezdeti nagy robbanáskor hő szabadult fel, s ez a hő mai napig is mérhetően jelen van a világűrben. Korábban beszéltünk arról, hogy a robbanással egyidőben született az első hang, az **IGE**. A lélekzetvételt egy tágulási folyamat előzi meg, maga a hang

robbanásszerűen hagyja el a test kereteit, anyagot, párát és hőt hoz felszínre. **I** hangunk *piciséget* jelent és *hideget*; **G** hangunk a *meleg* és gömb alak lágy vonalainak a hangja. Parányi hideg pontból induló ősrobbanás meleget szabadított fel **IGE** szavunk bizonyossága szerint. Tudósaink a világméretű ősparányról nem említették, hogy az csak egy igen hideg állapot következménye lehet. Nyelvünk viszont ezt tisztán tudtukra adja. A nagy robbanást pedig nyelvünk úgy könyveli el, hogy megszólalt az Isten.

Korábban beszéltünk arról, hogy az egy magán és egy mássalhangzós szavak állítmány és alany szerepét egyaránt betöltik.

I hangunk éles és lágyabb változatai ugyanezt a kettősséget hordozzák magukban, s lágy kiejtése az **E** hangunk rokona (csillag-csellag), s kapcsolatban van **Ű** hangunkkal is (idő-üdő).

Így az **E**-sz hang befogadása megismétlődik az **I**-sz hang hasonló szerepével, csak a befogadott anyag minősége változik: az **E** szilárd, az **I** folyékony anyag befogadására képes.

I hangunk is kettős állapotot fejez ki. *Hideget és fehéren izzó hőt jelent. Rokon hangja az*

Ü — a mozdulatlanúság (*üil*), s a mozgás egyesül benne (*üig,-et*). **Ük** szavunk még a két hangú ósszavak világából tekint reánk, az elkülönülést még nem ismerő egységet vetítve elénk. **Űr** szavunk az ősanyag szerepét hozza előtérbe, az anyag befogadóképességét, s az ezzel járó **szívó-** (negatív) erőt. **Ügy** szavunk a lehetőség szava. **I** szavunkkal együtt az **IDŐ**, illetve **ÜDŐ** kezdetét jelöli. **Üde** szavunk az österemtés első pillanatait örökíti meg: új a világ, kellemes a levegő, a környezet, **Üd** szavunk ünnepet (üdöl / ünnepel) **Üdv** szavunk a mennyei boldogság kifejezője.

U — hangunk lényünk legmélyéről támadva adja kendőzetlen önmagunkat, s **udu-k**²⁶ mélye lakásunk. Kiss Dénes nagyszerű tanulmánya részletezi az **U**-ból születő hangutánzó szavunkat: a kutya **U-gat**ását. Szerepe kettős, ez a hang is lehet tiszta és vegyes. Az egymássalhangzós, érzelmkifejező ósszó, a **bú**, a teremtés és mélység hangjait kapcsolja óssze. A kétmássalhangzós, egy szótagú szavak u-ja nem változik (huz, húz; lug, lóg). További fejlődése során már változhat az o-val (boglya-buglya), vagy az a-val (baba-bábu).

Űr szavunk a teremtés mélységeiből szól, s tölti be az **Űr**-t.

Magánhangzóink kettős szerepűek, kivéve első szavunkat: az Ó ámulatában még erő és anyag együttesen csodálta a teremtést.

Magánhangzós nyelvünk tehát még tisztán órzi és fejezi ki Istentudatunkat. Ezek szerint Istenét Jó-nak, Ós-nek, Egy-nek, Édes-nek, Élő-nek, Igének, Igaznak, Űr-nak, Ór-nek tudta, s ezeket a neveket a világteremtés hajnala óta ma is csorbítatlan tisztaságban használja a magyar.

Mássalhangzóink ósjelentése

Magánhangzóink a teremtés dallamának adtak hangot, **mássalhangzóink a dallam irányát, célját határozták meg: szöveg nélküli danlocska szülessék-e az adott hangokból, vagy Széchenyi István országgyűlési beszéde.** Minél közelebb áll valaki a természet ósforrásához, annál jobban fel tudja fogni a hangok eredeti értelmét, szerepét, s beszéde annál választékosabb, s hatásosabb lesz. Művelője annál szűkszavúbb is, hiszen ha egy szó hangzói

²⁶ L.: Ballagi Mór *A magyar nyelv teljes szótára* odu címszó alatt, 678. old.

kifejezik mondanivalóját, nem veszteget több hangot, vagy szót a már elmondottra. Beszéde így egyensúlyozott, tiszta, dala pedig az ég magasságait kutatja. **Az ilyen beszéd, s az ilyen dal mindig az összhangot keresi.**

A teremtő dal nyomán születő mozdulatok, **táncok** pedig mind *a magasabb életközpontokat ébresztik*, s művelőit emelt karú, egyenes tartású, test és lélek egyensúlyán alapuló mozdulatokra tanítják. ... Tánca felemelt karu, egyenes dereku Isten elé állás. A teremtés erőinek közvetítője.

L – lé a lélek, a hullámok gyengéd hangja. E magyar hangtan gyenge emléke dereng fel a Biblia teremtéstörténetében, amikor azt mondja, hogy *az Isten lelke lebegett a vizek felett*. Nyelvünkben a lé és lélek szerves kapcsolatot alkot egymással, s a lebegéssel is. (Aleut)

Él szavunk alany és állítmány egyben. Az *él* valaminek az *éle*, s a többmássalhangzós élet szó is ide tartozik. Hihetetlen erőt jelentenek például a gyenge tavaszi fű éles és élő dárdácskái. **Az élet és a lélek szervesen összetartoznak** a világmindenségben éppen úgy, mint mindennapi életünkben: lé és lélek nélkül nem volna élet e földön. Kétfássalhangzósan **lég** szavunk is ennek a körnek a része, s **hangértelme** a lélek (l), az élet (é) és meleg (g) képzeteket hordozza.

R — az őserő megnyilvánulásának hangja. Ballagi szerint „*a folyékony mássalhangzók közé tartozik*”. Rokon hangja az **L**.

Ar szavunk az őserő-ősanyag teremtés előtti együttlétét jelenti. Szerepük kettéválásának következtében született a fény, amit őseink nagyon pontos hanghasználatá **ar-any**-nak, **arany-nak** nevezett

J — átmenet a magánhangzók világából a mássalhangzók felé. Rokona a piciséget, hideget magában hordozó **I** hangnak, s gyakran egymást helyettesítik. Ezzel a hanggal alkottuk **Ó** őshangunkkal egybekötve az általunk ismert Isten fő tulajdonságát: **JÓ**. **Ó** hangunk a világszületésre ámuló ember hangja. **I** hangunkkal egybekötve a teremtés előtti Istent már **Jó**-nak tudta.

Egymássalhangzós szavaink

Nyelvszületésünk ősidejét idézik, s az Örök, Öreg Isten nevei mind ebből az egymássalhangzós csoportból kerültek ki. A cselekvést kifejező mássalhangzóinkkal az érzelem magánhangzós világa és a célra törő értelem fog egymással kezét, ahol minden mássalhangzónak is külön értelme van. Egymássalhangzós összavainkban a teremtés előtti állapot egysége van jelen; legősibb rétegében a szó alany és állítmány is egyben. (l.: él – él) Tükörképes alakja a Lé, az e földi teremtés alapanyaga.

ÉG szavunk a lélek és a teremtésben szétoszló meleg hangjait ringatja

ÉR — közlekedési teret és cselekményt jelent. Az *érben* viz folyik, míg el nem *ér* a patakhoz. **Értelem** szavunk a világmindenség mondanivalójának közlekedő edénye, mely az *agyhoz* továbbítja az *ég* végtelen üzenetét. Régi mondásunk szerint „*tölcsérrel töltik fejébe a tudományt*”. **Értelmünk ez a „tölcsér”**.

ÉV — a tér és idő fogalomkör kezdetét hordozza az alsó ajkhangzós V-hez kapcsolódva. Évül szavunk az anyag változóságának, öregedésének ad később hangot. A **mély magánhangzók a lehetőséget**, a **magas magánhangzók a megvalósulást** jelentik, a fényvel felgyorsított, megvilágosult anyag szerepének megfelelően, az egy hangú, vagy egy magán és egy mássalhangzós egytagú összavainknál:

E — ell

É — él

Anyagi jelképeink elválaszthatatlanok hang-jelképeinktől, s mindkettő a jelkép alkotójának közvetlen környezetét tükrözi, (L.: a K hang és anyagi jelképe a kő, ék)

Kétmássalhangzós, egytagú szavakból alkotott természeti ósszavak

Az ős elemekből alkotott anyagi kör az ős hangok egy magán és egy mássalhangzós szavaiból egy második mássalhangzó hozzáadásával zárt kört hoz létre, ami anyagi világunk jellegzetessége. Ez a zártság erősséget, védelmet jelentett az anyag hozzájárulásával.

A szavak és idomok mindig a kialakulás helyét tükrözik:

G — Ég — mag — Magor — a gördülés, kerekesség meleg hangja. Első eszmélésünk világképe a **mag** kerek alakját véste emlékezetünkbe, s azokkal ölel körül bennünket ma is. Kárpátmedencei régészetünk ősrétegeiben rendszeresen ez a **mag** minta jelenik meg agyagedényeinken, illetve ennek mélyített, „poncolt” változata attól függően, hogy apa, vagy anyaelvű csoport volt a készítője.²⁷

K — Ék a hegyvidékek ékes, kemény világát tükrözi, a mag is **makk**-á válik, Magor, tükörképes alakjában **Kan**-ná, **Kam**-má. **Ákosunk**, a Mindenség **ékeit** agancsán viselő Csodaszarvasunk ékes neve e világ szülötte.

M – Az anyaggal ismerkedő ízlelgetés hangja: „mmmmm!”

N – az anyag és anyaság hangja.

Itt futólag jegyzem meg, hogy Ég szavunk anyagban való megjelenése N hangunk segítségével négy szavunkat adja: a négy világfenntartó őserőt (erős, gyenge, vonzerő és villamosság).

Az erőny célirányos, ég felé mutat, áll, teremt, az anyag befogad, terem, emlékezik.

Az egytagú, kétmássalhangzós szavak kiválóan alkalmasak az erő és anyag viszonyának kifejezésére. **Őseink tudták, hogy az erőnyben rejlő erő és anyag együttese lényegében egy, s éppen ezért egymásba átalakíthatók.** Őseink ezen látszólagos ellentéteket a **szómegfordítás** törvényén belül fejezték ki. Szómegfordítást máskor is alkalmaztak, s részletesen tárgyaljuk. Magyar Adorján *szerint tökéletes nyelvünk csodája nem lehet emberi elme találmánya, hanem az örök természet alkotta, mint a hópelyheket és a kristályokat,* s idézve:

„...ismét és ismét azt is észre kell vegyük, meg kell állapítsuk, hogy a magyar nyelv a Természetnek, a természeti valóságoknak csodálatos kifejeződése, hangokbani tükörképe, ami a jövőben még sok kutatáshoz képezhet alapot.”²⁸

Akkor, amikor nyelvünk született, Isten szavát hallottuk minden rezdülésben, minden hangban, később a bővülő szavak, mondatok rendjében, hogy ezek segítségével örökre emlékezzünk első elindulásunk csodájára, s a visszavezető útra. **Istenünk szavakba öntött**

²⁷ A domború minták (mint a mag) hímségi, a mélyített minták (mint a poncolt minták) nőiségi jelképek. L. Magyar Adorján *Az ősműveltség* című művében.

²⁸ Magyar Adorján *Az Ősműveltség* kéziratának 2744 oldala

gondolatai szükségszerűen rejtik magukban a teremtés folyamatát egy felbonthatatlan ok-okozati egységen belül, mely más nyelvekben nem, vagy csökkentett mértékben, talán csak keverten létezik. Éppen ezért elkerülhetetlenül fontos a világ nyelveinek tanulmányozásakor mindig a magyar értelmi alaphól kiindulni. Tudnunk kell minden jelenség okát, tehát **okosnak** kell lennünk, okkal élőknek. S miután nyelvünkéből tudjuk, hogy Istenünket **Ok** néven is tiszteltük, tudjuk azt is, hogy **a valóban okos ember: Istenes ember**, aki Istenén át mindenkor belelát a mennyországba, csak ki kell lépnie ajtaja elé.

Az erő és anyag viszonya.

Nyelvünkben az erő a teremtést, mozgást, irányt jelentő szavakon át hat. Az anyag helyhez kötött, befogad, terem és emlékezik. Az erő hatását érzékenyen követi, mint a szélben libbenő pántlika.

Nyelvünkbe rejtett őstudás azt is elmondja, hogy ez a törvényszerűség a világegyetemnek, s így testi felépítésünknek is szerves része. A hímség ondószálai — mint nyelvünk mássalhangzói — teremtő munkájukkal a mozgás, változás letéteményesei. A petesejt nyugvóhelyén növeli a jövőt. Ezen őstörvény születés előtti jelenléte, s a nőiségi, férfiúsági szerep egyikének vállalása felvázolja az egyén küldetésének irányát, minőségét, s ezt a törvényt büntetlenül, a körülöttünk lévő teremtés súlyos károsítása nélkül átlépni nem lehet.

Hímség és nőiség szavai, fogalmi egymás tükörképei

Pál — hímségi szó, palócaink teremtőjének, a fénynek a neve. Jelképe a **pálca**.

lap — nőiségi szó, lebegő, befogadó, anyagi közeg.

lép, lepény — nőiségi fogalom, életet tápláló közeg

E kettő együttese hordozza önmagában az életet, s ez zászlóink ősjelentése. A zászlórúd és hozzája kapcsolt lobogó a napsugár és levegő jelképe. Állítmány és alany. Új élet.

Bak — hímség emelkedik az ég felé.

kupa — befogadó, nőiségi jelkép, nyitott kelyhébe a világmindenség ereje ömlik.

kapu — nőiségi jelkép, keretében ragyog fel a nap

rúd — hímség kifejezése

túr — az anyagiság, nőiség önmagába fordulásának, s ezzel gömb-alkotó tehetségének is a szava

pis — kilövell

fos — kilövell. A magánhangzók (i, o) az anyag milyenségére utalnak.

visz

sziv — fordított előjelű mozgás

szop

Állandóság és változás párosai

Mag — a mag egyhelyben végzi Teremtőtől nyert feladatát és új életet nevel, növel, élettapasztalataira emlékezik, s ezt tovább adja a leszármazottainak.

kan — a kan, kun, hun mozgásterének bővítésével szolgálja az új életet, mint napsugár a magban szunnyadó jövőt. Később éppen ezért, a mozgó társadalmak mozgató ereje a **kan, kun, hun** elvű részekből adódott. A Világ Égigérő Fáját megmászó **kiskanász**, vagy **kondás** is ezt az ősz mozgóerőt jelképezi, s nem feltétlenül a rábízott állatokat, noha ezek fejalkata jelkép értékű, hiszen a vad**kan** orra is ék alakú.

Szem — a gabonaszem hosszúkás alakját idézi. Amíg a mag egy gyújtópontú, a szemnek két gyújtópontja van. Gabonatermelő társadalmaink terjeszkedését nemcsak a gabonaszemek számosságával növelt saját számosságuk tette lehetővé, de **életfelfogásuk is e két gyújtópont** elfogadásán alapult. Az egyik gyújtópont mindig az őshazában maradt, a másik gyújtópont az őshazából kiinduló vándorlási teret jelöli. Ez lehet közeli és lehet távoli. Lényege: a második gyújtópont vidéke mindig **szerves kapcsolatban** maradt az őshazával, s az oda és visszavándorlások folyamatosak, amíg valami világváltozás ezt lehetetlenné nem teszi. **Az ilyen társadalomnak jellegzetes szervezkedése volt a folyamközi társadalom, s az azt képviselő magyar népek oda és visszavándorlása.**

mezgél, mezgérel, mezgerél — keresgél, s
messze — szavunk e vándorlásnak ad hangot.

**Szemes,
Számos**

Irány, minőség- és állapotváltozás tükörképes szavai

Irányváltozás:

**megy
gyün**

**Szív
visz**

Minőség

**Csavar
facsar**

Köp
Pök

Csörög
Recseg

Állag és állapot

Él — lélezkik, él

lé — élete fő közege a víz, abban indult el e földön, s ez kíséri végig életén.

Fény — életet hordozó, keresztirányban terjedő hullám.

nap — világító égitest

Pille — könnyedség kifejezője

lepe — az alakja lényegének, laposságának, szárnyai lapjának a kifejezője.

Libben — könnyedség kifejezője

billen — egyensúlyi állapot kifejezője

Egyszótagú összavaink és a szóbokrok.

Egymássalhangzós összavaink a teremtés korát idézik. Kétmássalhangzós szavaink az anyagi világban megállapodott tudatvilágunkat tükrözik. Az anyagot háromkiterjedésű világunkban kézzelfoghatónak tudjuk. Van. További élete követi a teremtés állandóan teremtő, változó világát.

Kör egy önmagába visszatérő, tért körülzáró vonal. Anyagban kifejezve a kör **kariká**vá válik, **kerengeni**, **kerülgetni** is tud a föld szilárduló felszínén éppen úgy, mint földünk a nap körül, s a nap a világegyetem szerves egységén belül. A föld nap körüli kerengése szüli meg az időt, melynek összegező egységét a **kor** szóval fejezték ki.

Az ember játszani kezd a gondolatokkal, fogalmakkal, nyelvvel és tárgyakkal. Tekintettel arra, hogy a hangok ősjelentése még pillanatra se mehetett feledésbe, az összetartozó történéseket és tárgyakat ezekkel az összetartozó, kerek egységet kifejező hangokkal eleveníti fel szótárában, az őstudat szavára hallgatva.

Ezek az összetartozó, azonos mássalhangzókkal kifejezett egyszótagú szavak alkották szóbokraikat, melyek az emberiség első, környezete hatására történt elkülönülésének a tükörképei is. **Nyelvhasználatkor ezeket az egyszótagú szavakat, szóbokrokat egymástól, s szerves, eszmei tartalmuktól elválasztani nem lehet. Ha mégis megkísérelnénk, korcs, s fejlődésképtelen, véges eredményt kapnánk. Ezeket a kétmássalhangzós, egyszótagú összavakat természeti összónak²⁹ nevezem a későbbiekben.**

Későbbi fejlődés folyamán — s itt a fejlődés szó alatt mind a környezet nagyobb megismerését, mind az ezzel járó nyelv tovább fejlődését értem — **természeti összavainkra épültek a műveltségi szavak**, melyek már szükségszerűen több szótagból, több hangzóból álltak. Ha egy nyelvben nem találjuk meg egy műveltségi szó alapját képező természeti összót, akkor ez

²⁹ Magyar Adorján után használom a *természeti összó* és *műveltségi szó* fogalmát.

a műveltségi szó más műveltségi kör terméke, s **csak átvétel lehet**. E törvényt, s az elnevezést is Magyar Adorján hatalmas nyelvészeti munkájából, *Az Ósműveltség*-ből vettem.

A magyarság neve – eredete és kapcsolatai

(Mag – Kam)

Széchenyi István mondását: „*Nyelvében él a nemzet*” jól ismerjük. Erre való hivatkozással fenti cím alatt folytatom nyelvünket tárgyaló részt:

Népünk ősiségét nem ismerő, vagy elismerni nem merő, nem akaró nyelvészek a legkülönbözőbb alapokból kiindulva igyekeznek megmagyarázni népnevünk eredetét, noha a teremtés folyamata, s így nyelvünk szerkezete is segítségünkre siett ezen eredet felismeréséhez.

Korábban már említettem, hogy **az első környezet M-G-s, magos** világa a lány dombok környezetét idézi. Ez az első, lány környezet az emberiség egyetemes ősemléke. Gyermeke gügyög és még férfikorban is szeret guruló, gömb alakú tárgyakkal játszani, bárhol is született. Nyelve egyéb hangzókat is tartalmazott, de ez a G-s hang és világ maradt a legkedvesebb számára. Tekintettel, hogy **mag** szava a világegyetem **magos** (gömbölyű égitestekből álló) és (földi viszonylatban) **magas** voltának tudatát őrizte, ez vált utódműveltségeink nagy szavává (sumir mahar, latin magnus,). Mag-ír – ír-mag, Szam-ír/Irszam férfi név. Szab-ír

A **mag-társadalom** élete a **mag életfolyamatát** tükrözi: egy helyben van, s egyhelyben élve építi a jövőt. „*Megmarad magnak*”, mondja mondásunk ma is, s itt neveli **magzatát** is. Itt eszmél **magára**, de ugyanakkor embertársát is önmaga részének tudja **mag**a megszólításunk, s e szó ragozhatása tükrében. **Mag** szavát megtartva vándorlásai közben, s a most **skótnak** ismert népszótárában **mag és magzat** értelemmel megtalálhatjuk. (Skót Mac, Mc magot és fiút jelent.), a walesi nyelvben kis kerek, magszerű kagylócskák nevévé vált.

Felismeri saját földhözkötségeinek korlátait. **Magas** szava az Ég viszonylatában látja környezetét, s a másvilágot is e szóval illeti: „*Ha itt e földön nem, találkozni fogunk ott a magasban.*” E szócsoporton belül fejezte ki **ma** a **még** be nem teljesült jövőt, **mig** erre békésen vár.

Az Ég tükörképeként **önmagát is magnak** tudja, s a földön betöltött szerepe szerint **magyarnak** nevezi a mag szerepével megbízott önmagát.

Nyelvét is magyarnak mondja, s természetének békés, tanító lényege maradt meg **magyaráz** szavában.

Társadalmi vonatkozásában a **magyar magának** való, mozgása kimért: **megy**. **Eget** és igazságot keres, s **magyaráz**.

Vallási szótára az **Ég, Ige, Igaz**, gondolatkör, s e földön kifejezett kapcsolatai, az **Egy, egyed, egyház**, majd az anyagban megjelenő **m-g** szócsoport segítségével képzett szavak, életfenntartásához szükséges fogalmak nevei állandósulnak: **mag, megye** (föld), **magos, megyer, meggy, magyaró**.

Gondolkodásában a meg szócskával **központosít, fogalmakat tisztáz** (lát, –meglát; ad, –megad), s **összead**: egy **meg** egy az kettő.

Addig, amíg a magyar mag nép helyhez kötött életet él, nevének fordítottja, a Kam, Kan, Kun testvérnép feladata a magyarság szellemi kincseinek terjesztése. A mag nép jelképe a Nap magja, a Kun, Hun népe a nap sugara. E tény egymagában is eldönti, mely „iker” született néhány pillanattal korábban. E műveltségterjesztő szerep fejeződik ki a világfát

megmászó Kiskanász személyében, s történetének váratlan folytatása maradt meg az amerikai Osage indián nép eredetmondájában. Az osage-nek írt név fordítása „ancient sky”, azaz: Ős-égi.

E tény magyarázza meg azt is, hogy miért Hun elvű népek tértek vissza őshazájukba: ők voltak az eltávozók, teremtésben meghatározott feladatukat teljesítve.

A Teremtés és Őszüleink

Őszüleink

Magyar történelmünk kezdete

a Teremtés első pillanata, vagy még egy pillanattal az azt megelőző időtlen idő. Népünk ezt a **Teremtés szünetes közepének** hívja, s ebben ring Istenfia Élet bölcsője. Ősimáink, s velük ősemlékeink ettől a pillanattól indulnak el.

Ekkor hangzott **Isten Ígéje**: Legyen világosság. Ez az első villanásnyi fény megérintette az addig alvó anyagot, Csipkerózsikánkat, ősanánkat. Másodlagosan felsugárzó fényében már látjuk, tudjuk, hogy e Csipkerózsika a Teremtés Nagyboldogasszonya, a Mindenség szülőanyja, kinek kebelében égő tűzek, forgó keresztet vetnek meleg ágyat első és egyszülött gyermeküknek, az Életnek.

Ő tehát a **Teremtés anyja, Nagyboldogasszonyunk**, kit e földön csak magyarja ismer és ünnepel igaz lelki szeretettel.

Nyelvünkbe rejtett Teremtés csodája ezt ezekkel a szavakkal mondja el – minden összetartozó gondolatot ugyanabból a szótöből eredeztetve:

Ég – a határtalan Világmindenség

Ég – az Isten, Ég áldjon köszöntésünk tükrében

Ég – égési folyamat, mely a teremtés után is őrzi a teremtés melegét a mindenségben, ugyanakkor őrzi minden testben az Élet melegét anyagcserénk segítségével

Íge – Isten szava, melynek csak nyelvünkben van különálló szava. Az Íge teremtette a Mindenséget. E hangnál hatalmasabb erő a világon nincsen. Hangjaiban piciség és benne a hideg és izzás í hangja ötvöződik a g hang melegével élletté.

Egy – az egység és Istenség fogalma. Ősi rovásunk „GY” jele Istent és Egyet jelent. Egy Istenben való hitünknek ennél ősibb bizonyítéka nem lehet.

Isten más meghatározása:

OK – minden ősoka, elinduló pontja. Az okos ember Istenes ember.

Ük – mindenkinek atyja. „Senkit se nevezetek Atyának, csak az Istent” – mondja Jézus és okkal.

Jó – Ő az egyedüli jó, akihez anyag árnya sem tapad. Jézus int: „Senki sem jó csak az Isten”!

Ő --- a teremtés hajnalán fényre csodálkozó első teremtmény Istent idéző első szava: Ő, Ő teremtett!

Magyar kifejezésünk: Él még az Öreg Isten! De nem gondoljuk át, miért öreg ez az Isten? – hiszen rá kell döbbenjünk: aki Örök, az nyilván Öreg is! Így lett egy magyar igazság szójátékából lobogó, fehér szakállú Isten Michelangelo mennyezet képén, s sok művész vásznán.

Mélyebbre is mehetünk – külön külön átnézve mind a 16 magyar nyelvi őstörzs teremtést őrző szavait, de ezt későbbre kell hagynunk. Csak egyet, az avar B-R szócsoport néhány gondolatát említettem, hiszen saját megértésem is innen indult: Baranya.

*

A tudomány mai lépései és nyelvünk

The Real Big Bang (Az igazi ősrobbanás)

by Tim Folger, *Discover* Vol.23, no. 12, pp. 39-46

„Az a (teremtés) számít igazán, mely nemcsak fényt hozott a mindenségbe, de megteremtette az élet magjait is.”

Az a pillanat, amikor a világmindenség először borult fénybe – nem volt se több, se kevesebb, mint egy második teremtés, s mégpedig az a teremtés, ami igazán számít.”

A Világegyetem első ébredését így mondja el Folger:

„...S mégis, minden várakozás ellenére, csodálatos módon a világegyetem – ez a végső fekete ló³⁰ – felülkerekedett ezeken az adottságokon. Újjászületett. A 100 millió éves éjszakának vége szakadt, mikor a hidrogén felhők önmagukba omolva meggyúlladtak.”
Népünk a hajnalt gyakran fekete lóval jelképezte – itt az idegen szerző ösztönösen e képet használta.

Érdekes, hogy hadvezér költőnk, Zrinyi Miklós is a Hajnalt jelképezte fekete lóval: „...Az ló fekete volt, de szebb Pegazusnál”

A világteremtés folyamatát ősi imáink így mondják el:

*Ég szülte Földet,
Föld szülte fát,
Fa szülte ágát,
Ága szülte bimbaját,
Bimbaja szülte virágját,
Virágja szülte Szent Annát,
Szent Anna szülte Máriát,
Mária szülte Krisztus Urunkat a világ megváltóját.”*

Innen öröklődött a ma édesanyái emléktárába az, hogy egy a világ és a virág, hogy gyermeke virág, csillag – mennyből küldött hírnök: Élet.

Ezt a tudatot vagyunk kötelesek megőrizni, tovább adni.

³⁰ Érdekes módon a fekete ló népköltészetünkben a hajnal jelképe. Az idegen tudós ösztönszerűen rátapintott erre a jelképrendszerre.